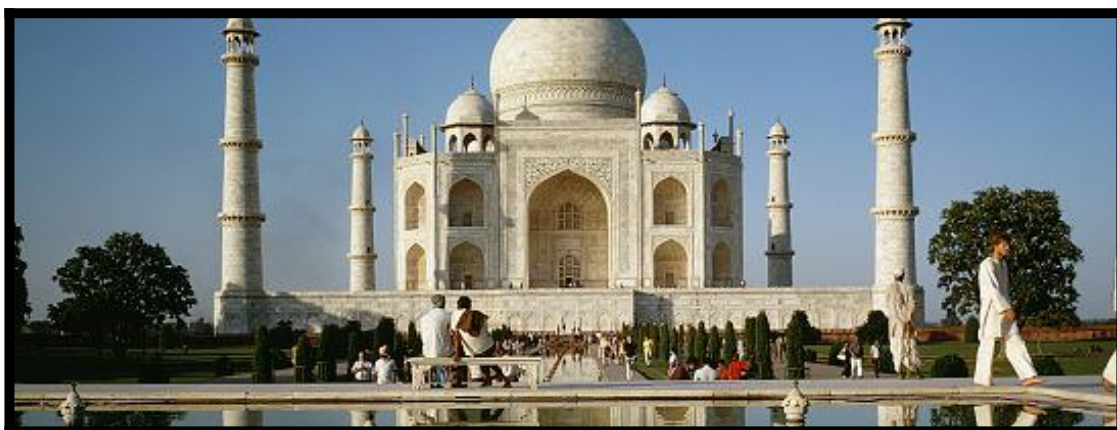

INDIE - Central Vigilance Commission

Central Vigilance Commission (CVC) – Centralną Komisję Nadzoru rząd Indii powołał do życia w lutym 1964 r., po rekomendacji działającego przy nim Komitetu Zapobiegania Korupcji. Miała ona doradzać i kierować czynnościami nadzorczymi instytucji centralnych. Obecnie funkcjonuje na podstawie ustawy o Centralnej Komisji Nadzoru, która weszła w życie 11 września 2003 r.

Komisja jest najwyższym ciałem nadzorczym działającym niezależnie od władz centralnych. Jej kompetencje dotyczą implementacji i stosowania środków antykorupcyjnych, zaś rozciągają się na departamenty rządu centralnego oraz podległe im instytucje, należące do skarbu państwa przedsiębiorstwa, banki i towarzystwa ubezpieczeniowe oraz terytoria zarządzane centralnie (np. Delhi). Ponadto Komisja sprawuje nadzór nad działalnością Centralnego Biura Śledczego w zakresie przestępstw podlegających ustawie o zapobieganiu korupcji z 1998 r. Rozporządzenie rządowe o ujawnieniach leżących w interesie publicznym i ochronie informatorów z kwietnia 2004 r. wyznaczyło dodatkowo Komisję na organ właściwy do odbioru doniesień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa korupcji lub nadużycia stanowiska.

Do zadań Komisji należy:

- nadzorowanie funkcjonowania Specjalnej Jednostki Policji Delhi (DSPE) i dochodzeń wszczętych na mocy ustawy o zapobieganiu korupcji lub kodeksu postępowania karnego, prowadzonych wobec kategorii urzędników państwowych wymienionych w ustawie o centralnej komisji nadzoru oraz wnioskowanie o wszczęcie takich dochodzeń;
- zapoznawanie się z postępem w dochodzeniach prowadzonych przez DSPE wobec przestępstw podlegających ustawie o zapobieganiu korupcji;
- wszczynanie dochodzenia lub wnioskowanie o jego wszczęcie w sprawie działalności urzędnika publicznego, pracującego w instytucji podlegającej rządowi Indii, jeśli jest on podejrzany o działalność korupcyjną;
- służyć instytucjom niezależnym doradztwem w kwestiach dyscypliny uwzględniających nadzór;
- sprawowanie całościowej kontroli nad antykorupcyjną działalnością ministerstw i departamentów rządowych oraz wszystkich innych instytucji podległych władzy centralnej;
- przewożenie komisji powoływanej do wyboru dyrektorów i oficerów wyższych szczebli w DSPE;
- wszczynanie dochodzenia lub wnioskowanie o jego wszczęcie w sprawie otrzymanych doniesień – na mocy rozporządzenia o ujawnieniach leżących w interesie publicznym i ochronie informatorów oraz wnioskowanie o podjęcie odpowiednich kroków.

Doniesienie może zostać złożone przez obywatela, urzędnika lub instytucję pozarządową, powinno jednak spełniać kilka wymogów. Zawiadomienie musi być złożone na piśmie i nie może być anonimowe, jednak na wniosek zainteresowanego jego dane osobowe mogą zostać utajnione, musi także obejmować którąś z kategorii urzędników wymienionych w ustawie o centralnej komisji nadzoru.

W skład Komisji wchodzi Komisarz Centralny oraz 2 komisarzy. Wszyscy oni są wyznaczeni przez prezydenta za zgodą rady, w której skład wchodzi premier, minister spraw wewnętrznych oraz lider opozycji w parlamencie. Komisarze są wyznaczeni na 4-letnią kadencję, bez możliwości reelekcji.

Na strukturę organizacyjną Komisji składa się Sekretariat oraz dwa Działy: Analizy Technicznej i Dochodzeniowy. W skład Sekretariatu wchodzi: sekretarz, 11 oficerów oraz personel biurowy. Głównymi funkcjami Działu Analizy Technicznej są: techniczny nadzór nad budowami prowadzonymi przez instytucje rządowe, prowadzenie specjalnych dochodzeń w sprawie doniesień dotyczących budów oraz pomoc Centralnemu Biuru Śledczemu w śledztwach dotyczących kwestii technicznych. Na czele Działu stoi 2 inżynierów głównych. Dział Dochodzeniowy składa się z 15 etatów,

z których 14 zajmują funkcjonariusze prowadzący dochodzenia w sprawach przeciwko urzędnikom publicznym.

Siedziba Komisji znajduje się w New Delhi.

Źródło: <http://www.cvc.nic.in>